

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

LVI. Excalceati Ord. S. Aug. declarantur veri filii dicti Sancti, &
communicant in privilegiis Calceatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](#)

ANNO
1674.

CLEMENS DECIMUS.

87

ANNO

incumbimus, ut Beatorum aeternæ glorie professorum quos Divina bonitas corona justitiae donavit in Cœlis, cultum, & veneracionem in terris promovere, atque ampliare fatigamus prout pietati consentaneum, & Fidelium ædificationi conducibile fore in Domino arbitramur.

Preces.

§. 1. Alias siquidem piis, enixisque clar. m. Michaelis dum vixit Polonia Regis Illustris, ac dilectorum filiorum Praepositi Generalis, & Prelatibus regularium Societatis Jesu precibus nobis humiliter porrectis favorabilem assensum præbere cupientes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus Praepositorum Consilio, ut de Beato Stanislafo Kostka Polono dictæ Societatis quotannis die 13. Novembris in universo Regno Poloniae, & Magno Ducatu Lithuaniae, necnon in Ecclesia S. Andreæ in Monte Quirinali hujus Almae Urbis nostra, ubi ejusdem Beati Stanislai Corpus requiescit, ac omnibus, & singulis aliis Ecclesiis dictæ Societatis Missa, etiam a Sacerdotibus eodie ad Ecclesias hujusmodi confluentibus, & à Religiosis ejusdem Societatis, ubicumque terrarum existentibus celebrari, & Officium recitari de communi Confessorum non Pontificum juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani libere, & licite possent, & valerent, auctoritate Apostolica concessimus, & indulsumus, & alias prout in Nostris desuper in simili forma Brevis die 16. Augusti 1670. uberioris continetur.

§. 2. Cum autem subinde enixa, & reintegratae preces nomine dicti Michaelis Regis, ac Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, ac Episcoporum, necnon dilectorum filiorum nobilium virorum Senatus Regni, & Magni Ducatus prædictorum nobis pari humilitate porrecta fuerint, ut eundem Beatum Stanislaum ditorum Regni, & magni Ducatus Patronum principaliorem inter alios Patronos Principaliores, ut exempli gratia sunt Sancti Adalbertus, & alter Stanislaus, ob innumeram beneficia, & gratias, quæ intercessione dicti Beati Stanislai ab Omnipotenti Deo sibi collata fuisse pio affectu memorabant, declarare de benignitate Apostolica dignaremur: Hinc est quod nos etiam supplicationibus dicti filii Procuratoris in hac Causa specialiter deputati nomine Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latissima, si quibus quomodolibet innovatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censes, quamvis Constitutiones Apostolicae, & Decreta Congregationis prædictorum Cardinalium die 23. Martii 1630. super Ordinatione servanda pro Patronis eligendis emanata, electionem Beatorum in Patronos fieri vetent, eosque solum qui ab Ecclesia Universalis titulo Sanctorum coluntur, non autem Beatificatos dumtaxat, in Patronos eligi posse declarant, nihilominus ad majorem Dei laudem, Divinique cultus augmentum id tendere agnoscentes, de memoriorum Cardinalium consilio, prædictum Beatum Stanislaum Kostka Patronum principaliorem Regni Poloniae, & Magni Ducatus Lithuaniae prædictorum, eisque adjunctarum Provinciarum cum omnibus, & singulis prærogativis, quæ principalibus Patronis eorumdem Regni, & Magni Ducatus competent, & quibus prænominati Sancti Adalbertus, & Stanislaus, aliquæ Principaliores Patroni Regni, & Magni Ducatus hujusmodi ibidem de presenti gaudent, seu coluntur, juxta tamen ritum rubricarum Breviarii, & Missalis prædictorum dicta auctoritate tenore præsentium declaramus.

Iteratae preces ejusdem Regis, Archiepiscop. Episc. & Nobilium Poloniae pro habendo d. Beatum Patronum principaliorem d. Regni, & Ducatus Lithuaniae.

Absolutio à Censuris, & poenis.

Decreta Congregationis SS. Rituverant Beatos eligi posse in Patronos.

Pontifex dict. Beatum Stanislaum principaliorem Regni Poloniae, & Magni Ducatus Lithuaniae Patronum declarat, prout in rub.

§. 3. Ac, ut omnium devotioni erga dictum Beatum Stanislaum consuli valeat, annuam ejusdem Beati memoriam imposterum ad diem Dominicam proximam post diem 13. Novembris, in Regno tamen Poloniae, & Magno Ducatu Lithuaniae, adjunctisque Provinciis prædictis dumtaxat transfigri posse auctoritate, & tenore prædictis concedimus pariter, & indulgemus.

§. 4. Non obstantibus præfatis Decretis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrarium statueribus quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ac mandamus præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo persona in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fidis ab omnibus, & ubique tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 10. Januarii 1674. Pontificatus nostri Anno Quarto.

I. G. Stafius.

Registr. in Secret. in Libro Brevium Mensis Januarii par. 2. fol. 133.

Confirmatio duorum Decretorum Sanctæ Congregationis Episcoporum, & Regularium, quibus declaratur, quod Fratres Excalceati Ordinis Eremitarum S. Augustini sint veri filii dicti Sancti, & gaudent omnibus Privilegiis, quibus Calceati dicti Ordinis, eorumque Religio gaudet.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum (sicut accepimus) alias à Congregatione tunc existentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium preposita ad favorem Fratrum Excalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini emanaverint duo decreta, tenorum, qui sequuntur videlicet. Agostoniani Scalzi. *Al memoriale del seguente tenore.* Fratres Discalceati S. Augustini Congregationis Italiæ, & Galliarum, quibus aliquando per calumniam objicitur, quod non sint veri filii ejusdem Sancti, nec gaudent privilegio erigendi de licentia Vicarii Generalis in eorum Ecclesiis Societas Corrigiatorum, ac Corrigatarum S. Augustini, & S. Monicæ cum iisdem Privilegiis, gratis, & Indulgentiis hactenus Archiconfraternitati sub titulo D. nostra de Consolatione in Ecclesia S. Jacobi Bononiae eret concessis, & concedendis perinde ac Calceatis erigunt in propriis Ecclesiis de licentia Generalis juxta Breve Gregorii XIII. sub datum 11. Novem. 1579. quod incipit; *Volentes sicut conveniens esse videtur, quod Patentes unionum &c.* atque aliis quibus gaudent Fratres Calceati, ad obviandum eidem calumniæ, supplicant humiliter EE. VV., ut dignentur declarare Oratores esse veros S. Augustini filios juxta Breve fel. me. Clementis VIII. sub datum 12. Decembris 1595. quod incipit; *Exponi nobis nuper fecit &c.*, & alterum Breve Urb. VIII. sub datum 21. Julii 1628. & aliud expeditum sub die 29. Augusti 1641, & gaudere dicto, atque aliis omnibus privilegiis omnium Mendicantium, & quibus gaudent Fratres Calceati, stante quod Discalceatorum Congregatio fuit instituta ab ipsomet Ordine in Capitulo Generali de anno 1592., & ut germana S. Augustini fuit habita a sa. me. Clemente VIII. in Breve super receptione Novitiorum, & sim.

1674.

In d. Regno, & Ducatu, adjunctisque Provinciis tantum, concedit posse transferri memoriam d. B. ad diem Dominicam proximam post diem 13. Novembris.

Tollit obstanti. Transumptorum fides.

Edit. 10. Jan.
1674. An. 4.

LVI.

Tenor supplicis libelli porrecti à Fratribus Excalceat. Ord. Eremitarum S. Augustini S. Congregationi Episc. & Regul.

Tenor primi
Decreti d. S.
Congregationis Episcoporum, & Regul. favore
d. fratr. Excalceat.
Ord. Eremit.
S. Augustini.

Tenor alterius
Decreti ejusdem S.
Congregationis favore
dictor. fratrum &c.

Absolutio à
Censuris.

Pontifex Mo-
tu proprio
dd. duo De-
creta confir-
mat, omnes-
que defectus
siqui in eis
intervenient
suppleret,
& lamar.

Decretum
irritans.

fel. rec. Pauli V. in Breve super confirmatione
Constitutionum, atque alii, nec aequum est ut
major observantia in hac parte eis præjudicet &c.

§. 1. Sacra Congregatio Emorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Emo Carpino referente, censuit, Oratores esse veros S. Augustini filios, & tam eos, quam illorum Congregationem gaudere omnibus Privilegiis, quibus Calceati, eorumque Religio gaudet. Roma 1. Septembre 1645. Ita reperitur in Regestro auto-grapho Sacrae Congregationis negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita habita ut supra. In quorum fidem &c. hoc die 7. Februarii 1673. C. de V. Archiepiscopus Athen.

§. 2. Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita ad compescendam nimiam eorum licentiam, qui contra declarationem alias ab hac Sacra Congregatione latam sub die 1. Septembre 1645. ausi fuerint deinceps assidere Fratres Discalceatos S. Augustini non esse veros ejusdem Sancti Patris Filios, nec eos, eorumque Congregationes gaudere omnibus privilegiis, quibus Calceati, eorumque Religio gaudet, Emo Carpino referente, supradictam declarationem, etiam quoad Fratres Congregationis Hispanæ renovans, & confirmans pœnam excommunicationis majoris Sanctæ Sedi Apostolicae reservatae contraventoribus imposuit, & ad tollendas hujusmodi contentiones, & iurgia, quæ inter Fratres supradicti Ordinis, & Congregationum Discalceatorum non absque religiosi status dedecore, ac Secularium scandalo prodeunt, neve Frater cum Fratre contendat, eosdem serio monet, ac hortatur in D., ut proprii Instituti memores, ac fraterna charitatis, per quam sub eodem Instituto vocati sunt in Societatem Christi in uno spiritu, contentiones hujusmodi, quæ religiosam unitatem maxime labefactant, depellant omnino. Quinimo entituntur potius, ut ambulantes in Domo Dei cum consenuerit mutuum in se ipsos charitatem, quod est vinculum perfectionis verius quam per habitum, & calceamenta tanti Patris filios se se exhibeant. Datum Roma 11. Augusti 1651. M. Ginettus, M. Adelicius Secretarius.

§. 3. Nos Decreta hujusmodi perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observari cupientes, dictosque Fratres Excalceatos specialibus favoribus, & gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliquæ Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latet, si quibus quomodolibet innodari existant ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absentees, & absolutos fore censemtes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine duo Decreta præserta cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, & expressis, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui in præmissis decretis quomodolibet intervenierunt, aut interveniente dici, censi, vel prætendi quovis modo possent, plenissime, & amplissime supplemus, & sanamus.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas, & Decreta præserta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integras effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sive, & non aliter in præmissis pe-

quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, alioive quoilibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis alter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane si fecus super his a quocumque quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit derogari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, alioive quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboret statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus, & singulis omnibus illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanensuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alieuius Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Roma apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Martii 1674. Pontificatus nostri Anno Quarto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis Martii par. utraque fol. 204.

Contrariis
derogat.

Transumpto-
rum fides.

Edit. 3. Mar.
1674. An. 4.

LVII.

Trium decimorum super fructibus omnium Ecclesiasticorum Beneficiorum, & Pensionum in universa Italia, & Insulis Italæ adjacentibus.

CLEMENS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei. Ad futuram rei
memoriam.

Exordium.

Ubi primum Divina Clementia nos, nullis licet præcedentibus meritis, ad Apostolicæ Dignitatis apicem evexit, Pastoris, & Patris Universalis muneri, quod gerimus, satisfacere cupientes, inter ceteras gravissimas curas, eo animum, & intentionem direximus; ut Clerum Italæ, & Insularum illi adjacentium, tam Secularem, quam Regularem à Decima per fel. recor. Alexandrum Papam VII. prædecessorem nostrum ob urgente temporis illius necessitatem imposta, cum illa necessitas jam cessasset, liberaremus, majora illi subinde Pontificiæ charitatis argumenta exhibituri, ubi per conditionem temporum licuisset.

§. 1. Verum ærarium Apostolicum variis Christianæ Reipublicæ calamitatibus sublevandis in præfens valde exhaustum, non solum cursum inhibuit nostræ erga eundem Clerum liberalitatis; sed imminentे nunc Poloniæ Regno ab efferis, perpetuisque Christianæ pietatis hostibus maximo, periculosoque bello, in quo totius Europæ, adeoque rei Christianæ salus, & fortunæ hand dubiæ aguntur; eo nos redigit, ut adferendum tanto malo humanam opem, post Divinam accuratis precibus implorètam, extraordinariam, quamquam prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus aliquando confueta, experiri remedia cogamur. Egimus nos quidem per literas, & per Nuntios nostros, & quacumque alia ratione potuimus, neque pro Pastoralis Officii nostri

Motiva hu-
jus Constit.